

VED GRAVEN

Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

JORDÅKASTELSE OG VELSIGNELSE

Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt
skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært,
døden ikke heller.

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Det setter vi stor pris på.
Helge og Kirsti med familie.

Forrettende prest: Kristine Aksøy
Organist: Solveig Aunsmo

JØLSTAD
begravelsesbyrå

Trysil og Engerdal
Tlf. 62 45 45 00 - www.jolstad.no

Minneside

© inmemory.no | Design: 1503

Lasse Torvund Øivang

f. 27 - 1 - 1925 d. 22 - 2 - 2023

Nordre Trysil kirke
fredag 3. mars 2023

PRELUDIUM

FELLESSANG

Vinden blæs synna, og vinden blæs norda,
lyset og skuggen er syskjen på jorda.
Sommar'n er stutt, og vinter'n er lang.
Danse mi vise, gråte min sang.

Innunder yta glir moldmørke årer.
Blåveisen blømer i gråbleke vårer.
Livstrua bryt gjennom tela og tvang.
Danse mi vise, gråte min sang.

Friarar er vi om vona er lita.
Nynn om a Berit, så får du a Brita.
Drøm på din sten at du sit på et fang.
Danse mi vise, gråte min sang.

Somme er fattige, somme er rike.
Berre tel slut er vi jamsi's og like.
Vegen er lystig, og veggen er vrang.
Danse mi vise, gråte min sang.

FELLESSANG

Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid
mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av.

BØNN

Fader vår, du som er i himmelen.
La ditt navn holdes hellig.
La ditt rike komme.
La din vilje skje på jorden som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød.
Forlat oss vår skyld,
som vi og forlater våre skyldnere.
Led oss ikke inn i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt,
og makten og æren i evighet.
Amen

FELLESSANG

Ditt sinn monne flyve så vide omkring,
det er som du glemmer de nære ting,
det er som du aldri en time har fred,
du lengter bestandig et annet sted.

Du syns dine dager er usle og grå,
hva er det du søker, hva venter du på?
Når aldri du unner deg rast eller ro,
kan ingen ting vokse og intet gro.

Gå inn i din stue, hvor liten den er,
så rommer den noe ditt hjerte har kjær.
På ropet i skogen skal ingen få svar,
finn veien tilbake til det du har.

Den lykken du søker bak blånende fjell,
kan hende du alltid har eiet den selv.
Du skal ikke jage i hvileløs ring,
men lær deg å elske de nære ting.

POSTLUDIUM - UTGANG